ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 23ης Μαΐου 1996 *

Στην υπόθεση C-326/94,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Rechtbank van eerste aanleg te Brussel προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

A. Maas & Co. NV

και

Belgische Dienst voor Bedrijfsleven en Landbouw, νυν **Belgisch Interventie-en Restitutiebureau,**

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 1824/80 της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 1980, περί προκηρύξεως διαγωνισμού για την παράδοση μαλακού σίτου που προορίζεται για τη Δημοκρατία του Bénin ως επισιτιστική βοήθεια (JO L 178, σ. 5),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. N. Κακούρη, πρόεδρο τμήματος, P. J. G. Kapteyn (εισηγητή) και H. Ragnemalm, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer
γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η εταιρία A. Maas & Co. NV, εκπροσωπούμενη από τους K. Maenhout και J. Tritsmans, δικηγόρους Αμβέρσας,

— η Belgische Dienst voor Bedrijfsleven en Landbouw, νυν Belgisch Interventie-en Restitutiebureau, εκπροσωπούμενη από τους M. Fruy και B. De Moor, δικηγόρους Βρυξελλών,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον T. van Rijn, νομικό σύμβουλο, και τον H. van Vliet, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 29ης Φεβρουαρίου 1996,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 21ης Μαρτίου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 1994, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 12 Δεκεμβρίου 1994, το Rechtbank van eerste aanleg te Brussel υπέβαλε, δυνάμει

του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, δύο προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 1824/80 της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 1980, περί προκηρύξεως διαγωνισμού για την παράδοση μαλακού σίτου που προορίζεται για τη Δημοκρατία του Bénin ως επισιτιστική βοήθεια (JO L 178, σ. 5).

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ, αφενός, της εταιρίας A. Maas & Co., με έδρα την Αμβέρσα (στο εξής: Maas), και, αφετέρου, της Belgische Dienst voor Bedrijfsleven en Landbouw (βελγική υπηρεσία οικονομίας και γεωργίας, στο εξής: BDBL).

3 Βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 1824/80, «προκηρύσσεται διαγωνισμός για την παράδοση 5 000 τόνων μαλακού σίτου στο Bénin, στο πλαίσιο κοινοτικής δράσεως για την επισιτιστική βοήθεια.» Η προκήρυξη του διαγωνισμού που απέβλεπε στην εφαρμογή του κανονισμού αυτού δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 15ης Ιουλίου 1980 (C 176, σ. 10).

4 Το μέρος III της προκηρύξεως του διαγωνισμού, με τίτλο «υποχρεώσεις», έχει ως εξής:

«Η προσφορά ισχύει μόνον εφόσον συνοδεύεται με δήλωση του διαγωνιζόμενου κατά την οποία:

α) αναλαμβάνει την υποχρέωση να παραδώσει, σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 3, την παρτίδα που ανταποκρίνεται στα απαιτούμενα χαρακτηριστικά·

β) αναλαμβάνει την υποχρέωση να πραγματοποιήσει την παράδοση μεταξύ 1ης και 31ης Αυγούστου 1980.»

5 Στις 29 Ιουλίου 1980, η εταιρία Maas ανακηρύχθηκε μειοδότης. Η τιμή του μαλακού σίτου ορίστηκε σε 7 300 βελγικά φράγκα (BFR) ανά καθαρό μετρικό τόνο, δηλαδή συνολική τιμή 36,5 εκατομμυρίων BFR. Η εταιρία Maas σύστησε ασφάλεια ύψους 1 217 853 BFR.

6 Ο εντολοδόχος του Bénin (στο εξής: εντολοδόχος) έθεσε κατ' αρχάς ένα πλοίο στη διάθεση του προμηθευτή, από 5 έως 7 Αυγούστου 1980, προκειμένου να πραγματοποιηθεί η φόρτωση. Ωστόσο, η εταιρία Maas ανέφερε ότι η φόρτωση δεν μπορούσε να πραγματοποιηθεί πριν από το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Αυγούστου.

7 Ο εντολοδόχος πρότεινε, εν συνεχεία, να θέσει στη διάθεση του προμηθευτή ένα πλοίο από 21 έως 30 Αυγούστου προκειμένου να πραγματοποιηθεί η φόρτωση. Με τηλετύπημα της 19ης Αυγούστου 1980, η Maas απάντησε αρχικά ότι, λόγω του κακού καιρού, η συγκομιδή δεν είχε αρχίσει ακόμη. Ο εντολοδόχος διατύπωσε τότε ρητές επιφυλάξεις ως προς τα πρόσθετα έξοδα που μπορούσαν να προκύψουν από την καθυστερημένη παράδοση. Εν συνεχεία, με τηλετύπημα της 21ης Αυγούστου 1980, η Maas ανέφερε ότι ήλπιζε πάντως τουλάχιστον να είναι σε θέση να προβεί στην παράδοση προς φόρτωση επί του φορτηγού πλοίου στις 22. Με τηλετύπημα της 29ης Αυγούστου 1980, η Maas ζήτησε από τον εντολοδόχο να υποδείξει ένα πλοίο για να πραγματοποιηθεί η φόρτωση το αργότερο την 1η Σεπτεμβρίου 1980.

8 Στις 3 Σεπτεμβρίου 1980, η Maas διατύπωσε προς την BDBL επιφυλάξεις όσον αφορά τα πρόσθετα έξοδα που οφείλονταν λόγω της καθυστερημένης παραλαβής του εμπορεύματος.

9 Στις 12 Σεπτεμβρίου, ο εντολοδόχος εξέδωσε βεβαίωση με την οποία δήλωνε ότι είχε αναλάβει, στις 6 Σεπτεμβρίου, 4 700 μετρικούς τόνους μαλακού σίτου. Το ποσοστό υγρασίας του μαλακού αυτού σίτου ανερχόταν σε 16,32 % και το ποσοστό των υλών που δεν αποτελούν σιτηρά βάσεως υψηλής ποιότητας ανερχόταν σε 5,78 %.

10 Στις 25 Σεπτεμβρίου 1980, η Maas πληροφόρησε την BDBL ότι το υπόλοιπο των 300 τόνων θα φορτωνόταν, σε συνεννόηση με τον εντολοδόχο, σε πλοίο εσωτερικής ναυσιπλοΐας με προορισμό τη Rouen, όπου θα μεταφορτωνόταν σε ποντοπόρο πλοίο. Η βεβαίωση περί αναλήψεως του φορτίου εκδόθηκε από τον εντολοδόχο την 1η Οκτωβρίου 1980. Το ποσοστό υγρασίας της παρτίδας αυτής ανερχόταν σε 16,36 %.

11 Ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, η Maas αξιώνει την πληρωμή των εξόδων αποθηκεύσεως ύψους 168 169 BFR που προκύπτουν από τη φερόμενη καθυστερημένη παραλαβή των εμπορευμάτων από τον εντολοδόχο. Η Maas αξιώνει επίσης την ελευθέρωση της ασφάλειας.

12 Με τις παρατηρήσεις τους ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, οι διάδικοι προέβαλαν επιχειρήματα και έθεσαν ζητήματα σχετικά με την ερμηνεία του κανονισμού 1824/90, στον οποίο βασίστηκε ο επίδικος διαγωνισμός. Κατά συνέπεια, το Rechtbank van eerste aanleg te Brussel έκρινε αναγκαίο να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Σε τι συνίστανται ακριβώς οι εργασίες που ο μειοδότης πρέπει να πραγματοποιήσει εντός της ορισθείσας προθεσμίας κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1824/80 της 11ης Ιουλίου 1980 επί ποινή καταπτώσεως της συσταθείσας ασφάλειας;

Μπορεί ο μειοδότης να υπέχει ευθύνη σε περίπτωση φορτώσεως στο πλοίο μετά την παρέλευση της εν λόγω προθεσμίας, όταν η παράδοση, δηλαδή η εναπόθεση του φορτίου πλησίον του πλοίου, πραγματοποιείται εντός της εν λόγω προθεσμίας;

2) Πρέπει τα άρθρα 6 και 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1824/80 της 11ης Ιουλίου 1980 να ερμηνεύονται σε συνάρτηση μεταξύ τους;

Με άλλα λόγια: μπορεί η ασφάλεια να καταπέσει όταν υφίσταται (ελαφρά) παρέκκλιση από τις προδιαγραφές ποιότητας, έστω και αν ο παραλήπτης δεν προέβη συναφώς σε καμία παρατήρηση ή επιφύλαξη;»

Επί των υποχρεώσεων του μειοδότη

13 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου ερωτήματος και το πρώτο σκέλος του δεύτερου ερωτήματος, το εθνικό δικαστήριο ερωτά ουσιαστικά αν το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1824/80 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η τήρηση των προδιαγραφών ποιότητας που περιλαμβάνονται στο άρθρο 7 του εν λόγω κανονισμού συνιστούν υποχρέωση την οποία ο μειοδότης οφείλει να εκπληρώσει κατά την πραγματοποίηση των εργασιών που διαλαμβάνει το άρθρο 6, παράγραφος 1, προκειμένου να ελευθερωθεί η ασφάλεια.

14 Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1824/80 έχει ως εξής:

«Ο διαγωνιζόμενος προβαίνει στη σύσταση ασφάλειας 6 ECU ανά τόνο προϊόντος.

Η ασφάλεια ελευθερώνεται:

— (...)

— ως προς τον μειοδότη μετά την πραγματοποίηση των σχετικών εργασιών εντός της ορισθείσας προθεσμίας και κατόπιν προσκομίσεως του εντύπου αριθ. 1 της άδειας εξαγωγής, δεόντως καταχωρισμένης και θεωρημένης από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους το οποίο αναφέρεται στην προσφορά, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 2,

— (...).»

15 Κατά την έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1824/80, η σύσταση ασφάλειας έχει ως σκοπό να εξασφαλίσει την τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη συμμετοχή στον διαγωνισμό που προβλέπει ο εν λόγω κανονισμός.

16 Από το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 1824/80 προκύπτει ότι ο προβλεπόμενος διαγωνισμός αφορά την προμήθεια στο Bénin 5 000 τόνων μαλακού σίτου.

17 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού 1824/80, το προϊόν αυτό «πρέπει να παραδοθεί χύδην στο λιμάνι φορτώσεως πλησίον του πλοίου. Το εμπόρευμα πρέπει να εναποτεθεί στο μέρος που έχει καθορίσει η χώρα προορισμού ή ο εντολοδόχος αυτής, ο δε ρυθμός παραδόσεως καθορίζεται μεταξύ του μειοδότη και του εντολοδόχου του παραλήπτη οργανισμού».

18 Το άρθρο 7 του κανονισμού 1824/80 προβλέπει ότι «Ο μαλακός σίτος που ορίζει το άρθρο 1 πρέπει να είναι υγιής, ανόθευτος και σύμφωνος με τα συναλλακτικά ήθη και να αντιστοιχεί τουλάχιστον προς την αντιπροσωπευτική ποιότητα για την οποία είχε καθοριστεί η τιμή αναφοράς.»

19 Επομένως, η υποχρέωση για την προμήθεια μαλακού σίτου ο οποίος να πληροί τα κριτήρια που απαριθμούνται στο άρθρο 7 περιλαμβάνεται στις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη συμμετοχή στον διαγωνισμό και πρέπει να έχουν τηρηθεί από τον μειοδότη προκειμένου να ελευθερωθεί η ασφάλεια.

20 Συνεπώς, προσήκει η απάντηση ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1824/80 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η τήρηση των προδιαγραφών ποιότητας που περιλαμβάνονται στο άρθρο 7 του εν λόγω κανονισμού συνιστούν υποχρέωση την οποία ο μειοδότης οφείλει να εκπληρώσει κατά την πραγματοποίηση των εργασιών που διαλαμβάνει το άρθρο 6, παράγραφος 1, προκειμένου να ελευθερωθεί η ασφάλεια.

Επί της παραδόσεως

21 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου ερωτήματος το εθνικό δικαστήριο ερωτά ουσιαστικά αν, υπό περιστάσεις όπως οι περιγραφόμενες στην απόφαση περί παραπομπής, ο μειοδότης ευθύνεται για φόρτωση η οποία πραγματοποιήθηκε εκτός της προβλεφθείσας προθεσμίας, ενώ η παράδοση πλησίον του πλοίου έγινε εντός της προθεσμίας αυτής.

22 Συναφώς, το άρθρο 5 του κανονισμού 1824/80 ορίζει ότι «όταν ο μειοδότης δεν μπορεί να παραδώσει τα προϊόντα σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 3, κατά την ημερομηνία που πρέπει να οριστεί στην προκήρυξη του διαγωνισμού συνεπεία της καθυστερημένης διαθέσεως πλοίων για τη θαλάσσια μεταφορά, τα έξοδα που συνεπάγεται η καθυστέρηση αυτή αναλαμβάνονται από τον οργανισμό παρεμβάσεως».

23 Σύμφωνα με την προαναφερθείσα προκήρυξη του διαγωνισμού, η παράδοση έπρεπε να πραγματοποιηθεί μεταξύ 1ης και 31ης Αυγούστου 1980.

24 Από τον φάκελο προκύπτει ότι ο μειοδότης δεν καθόρισε με τον εντολοδόχο τον ρυθμό παραδόσεως, απέρριψε δύο φορές τα πλοία που του είχε προτείνει

και ειδοποίησε τον εντολοδόχο στις 29 Αυγούστου ότι έπρεπε να θέσει στη διάθεση του μειοδότη πλοίο προκειμένου να πραγματοποιηθεί η φόρτωση το αργότερο την 1η Σεπτεμβρίου. Ως εκ τούτου, η φόρτωση εκτός της προβλεφθείσας προθεσμίας δεν είναι αποτέλεσμα της εκ μέρους του εντολοδόχου καθυστερημένης εξευρέσεως πλοίου για τη μεταφορά.

25 Σε μια τέτοια περίπτωση, επομένως, τα έξοδα αποθηκεύσεως δεν πρέπει να βαρύνουν τον οργανισμό παρεμβάσεως.

26 Συνεπώς, προσήκει η απάντηση ότι το άρθρο 5 του κανονισμού 1824/80 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο μειοδότης υπέχει ευθύνη για τη φόρτωση που πραγματοποιήθηκε εκτός της προβλεφθείσας προθεσμίας εφόσον αυτός δεν καθόρισε με τον εντολοδόχο τον ρυθμό παραδόσεως, απέρριψε δύο φορές τα πλοία που του είχε προτείνει και ειδοποίησε τον εντολοδόχο στις 29 Αυγούστου 1980 ότι έπρεπε να θέσει στη διάθεση του μειοδότη πλοίο προκειμένου να πραγματοποιηθεί η φόρτωση το αργότερο την 1η Σεπτεμβρίου 1980.

Επί των προδιαγραφών ποιότητας

27 Εν συνεχεία, το εθνικό δικαστήριο ζητεί να πληροφορηθεί αν η ασφάλεια μπορεί να καταπέσει όταν υφίσταται ελαφρά παρέκκλιση από τις προδιαγραφές ποιότητας που περιλαμβάνονται στο άρθρο 7 του κανονισμού 1824/80, έστω και αν ο παραλήπτης δεν προέβη συναφώς σε καμία παρατήρηση.

28 Από τον φάκελο προκύπτει ότι υπήρξε εν προκειμένω παρέκκλιση από τις προδιαγραφές ποιότητας καθόσον το ποσοστό υγρασίας του μαλακού σίτου, για την πρώτη παράδοση των 4 700 τόνων ανερχόταν σε 16,32 % και το ολικό ποσοστό των υλών που δεν αποτελούν σιτηρά βάσεως υψηλής ποιότητας ανερχόταν σε 5,78 %. Για τους υπόλοιπους 300 τόνους το ποσοστό υγρασίας ανερχόταν σε 16,36 %.

29 Για να δοθεί απάντηση στο ερώτημα που υπέβαλε το εθνικό δικαστήριο, πρέπει να εξακριβωθεί, σύμφωνα με την πάγια νομολογία (αποφάσεις της 20ής Φεβρουαρίου 1979, 122/78, Buitoni, Συλλογή τόμος 1979/Ι, σ. 341· της 21ης Ιουνίου 1979, 240/78, Atalanta, Συλλογή τόμος 1979/ΙΙ, σ. 63· της 2ας Δεκεμβρίου 1982, 272/81, RU-MI, Συλλογή 1982, σ. 4167· της 23ης Φεβρουαρίου 1983, 66/82, Fromançais, Συλλογή 1983, σ. 395· της 17ης Μαΐου 1984, 15/83, Denkavit, Συλλογή 1984, σ. 2171, και της 27ης Νοεμβρίου 1986, 21/85, Maas, Συλλογή 1986, σ. 3537), αν οι μη εκπληρωθείσες στην παρούσα υπόθεση υποχρεώσεις πρέπει να θεωρηθούν ως κύριες υποχρεώσεις που έχουν θεμελιώδη σημασία για την εύρυθμη λειτουργία ενός κοινοτικού συστήματος και των οποίων η αθέτηση πρέπει να τιμωρηθεί με πλήρη απώλεια της ασφάλειας, χωρίς αυτό να συνεπάγεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, ή ως δευτερεύουσες υποχρεώσεις, των οποίων η αθέτηση δεν πρέπει να τιμωρείται με την ίδια αυστηρότητα όπως η μη τήρηση μιας κύριας υποχρεώσεως.

30 Κατά το άρθρο 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2731/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, περί των ποιοτικών τύπων του μαλακού σίτου, της σικάλεως, της κριθής, του αραβοσίτου και του σκληρού σίτου (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/013, σ. 179), ο ποιοτικός τύπος για τον οποίο έχουν καθοριστεί η ενδεικτική τιμή και οι τιμές παρεμβάσεως του μαλακού σίτου ορίζεται ως εξής:

«α) (...)

β) ποσοστό υγρασίας: 16 %

γ) ολικό ποσοστό υλών, που δεν αποτελούν σιτηρά βάσεως υψηλής ποιότητας: 5 % (...).»

31 Κατά το άρθρο 7 του κανονισμού 1824/80, ο παραδοτέος στο Bénin μαλακός σίτος πρέπει να αντιστοιχεί τουλάχιστον προς τον ποιοτικό τύπο για τον οποίο έχει οριστεί τιμή αναφοράς.

32 Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2727/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/013, σ. 158), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1143/76 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου

1976 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/015, σ. 95), καθορίζεται τιμή αναφοράς για τον μαλακό αρτοποιήσιμο σίτο. Κατά την παράγραφο 4 της ίδιας αυτής διατάξεως, η τιμή αναφοράς είναι υψηλότερη από την τιμή παρεμβάσεως του μη αρτοποιήσιμου μαλακού σίτου.

33 Ως εκ τούτου, οι προϋποθέσεις ως προς το ποσοστό υγρασίας και το ολικό ποσοστό υλών που δεν αποτελούν σιτηρά βάσεως υψηλής ποιότητας συνιστούν τις ελάχιστες προϋποθέσεις για τον αρτοποιήσιμο μαλακό σίτο.

34 Συνεπώς, απαιτώντας όπως ο μαλακός σίτος αντιστοιχεί τουλάχιστον στον ποιοτικό τύπο για τον οποίο ορίστηκε τιμή αναφοράς, το άρθρο 7 του κανονισμού 1824/80 σκοπεί έναν όρο σύμφωνα με τον οποίο πρέπει να πληρούνται οι ελάχιστες προϋποθέσεις του ποιοτικού τύπου του μαλακού σίτου για τον οποίο ορίστηκε τιμή αναφοράς.

35 Η σημασία του όρου αυτού δεν μπορεί να υποεκτιμηθεί ούτε από την άποψη των προϋποθέσεων που συνδέονται με την επισιτιστική βοήθεια ούτε από την άποψη της ισότητας των όρων μεταξύ των υποβαλλόντων προσφορά σε διαγωνισμό.

36 Επομένως, η τήρηση του άρθρου 7 του κανονισμού 1824/80 συνιστά ουσιώδη υποχρέωση του μειοδότη, της οποίας η αθέτηση μπορεί να τιμωρείται με την ολική απώλεια της ασφάλειας, χωρίς αυτό να συνεπάγεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

37 Όσον αφορά την έλλειψη παρατηρήσεως ή επιφυλάξεως εκ μέρους του εντολοδόχου, αρκεί η διαπίστωση ότι, ως προς τον μειοδότη, οι έννομες σχέσεις του δεν συνάπτονται με τη χώρα προορισμού ή τον εντολοδόχο της, αλλά με τον

εθνικό οργανισμό παρεμβάσεως του κράτους μέλους εξαγωγής και οι σχέσεις αυτές διέπονται από τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου (βλ. απόφαση της 18ης Μαρτίου 1987, 56/86, Société pour l'exportation des sucres, Συλλογή 1987, σ. 1423, σκέψη 14).

38 Επομένως, η έλλειψη παρατηρήσεως ή επιφυλάξεως εκ μέρους του εντολοδόχου της χώρας προορισμού ως προς την ποιότητα του παραδοθέντος εμπορεύματος στο πλαίσιο της κοινοτικής δράσεως για την επισιτιστική βοήθεια που προβλέπει ο κανονισμός 1824/80 δεν απαλλάσσει τον μειοδότη από την υποχρέωση του άρθρου 7 του εν λόγω κανονισμού.

39 Συνεπώς, προσήκει η απάντηση ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1824/80 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η ασφάλεια καταπίπτει όταν υφίσταται ελαφρά παρέκκλιση από τις προδιαγραφές ποιότητας του άρθρου 7 του εν λόγω κανονισμού, έστω και αν ο παραλήπτης δεν προέβη συναφώς σε καμία παρατήρηση.

Επί του αιτήματος παροχής του ευεργετήματος πενίας

40 Με τις παρατηρήσεις της, η εταιρία Maas ζητεί να της χορηγηθούν 25 000 BFR ως ευεργέτημα πενίας βάσει του άρθρου 104, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

41 Ωστόσο, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να δικαιολογήσει τη χορήγηση του ευεργετήματος πενίας για να διευκολυνθεί η εκπροσώπηση ή η εμφάνιση του αιτούντος.

42 Κατά συνέπεια, το αίτημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

Επί των δικαστικών εξόδων

43 Η Maas ζήτησε να καταδικαστεί η εναγομένη της κύριας δίκης στα δικαστικά έξοδα.

44 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία κατέθεσε παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος, που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 1994 το Rechtbank van eerste aanleg te Brussel, αποφαίνεται:

1) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1824/80 της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 1980, περί προκηρύξεως διαγωνισμού για την παράδοση μαλακού σίτου που προορίζεται για τη Δημοκρατία του Bénin ως επισιτιστική βοήθεια, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η τήρηση των προδιαγραφών ποιότητας που περιλαμβάνονται στο άρθρο 7 του εν λόγω κανονισμού συνιστούν υποχρέωση την οποία ο μειοδότης οφείλει να εκπληρώσει κατά την πραγματοποίηση των εργασιών που διαλαμβάνει το άρθρο 6, παράγραφος 1, προκειμένου να ελευθερωθεί η ασφάλεια.

2) Το άρθρο 5 του κανονισμού 1824/80 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο μειοδότης υπέχει ευθύνη για τη φόρτωση που πραγματοποιήθηκε εκτός

της προβλεφθείσας προθεσμίας εφόσον αυτός δεν καθόρισε με τον εντολοδόχο τον ρυθμό παραδόσεως, απέρριψε δύο φορές τα πλοία που του είχε προτείνει και ειδοποίησε τον εντολοδόχο στις 29 Αυγούστου 1980 ότι έπρεπε να θέσει στη διάθεση του μειοδότη πλοίο προκειμένου να πραγματοποιηθεί η φόρτωση το αργότερο την 1η Σεπτεμβρίου 1980.

3) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1824/80 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η ασφάλεια καταπίπτει όταν υφίσταται ελαφρά παρέκκλιση από τις προδιαγραφές ποιότητας του άρθρου 7 του εν λόγω κανονισμού, έστω και αν ο παραλήπτης δεν προέβη συναφώς σε καμία παρατήρηση.

Κακούρης Kapteyn Ragnemalm

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 23 Μαΐου 1996.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του τετάρτου τμήματος

Κ. Ν. Κακούρης